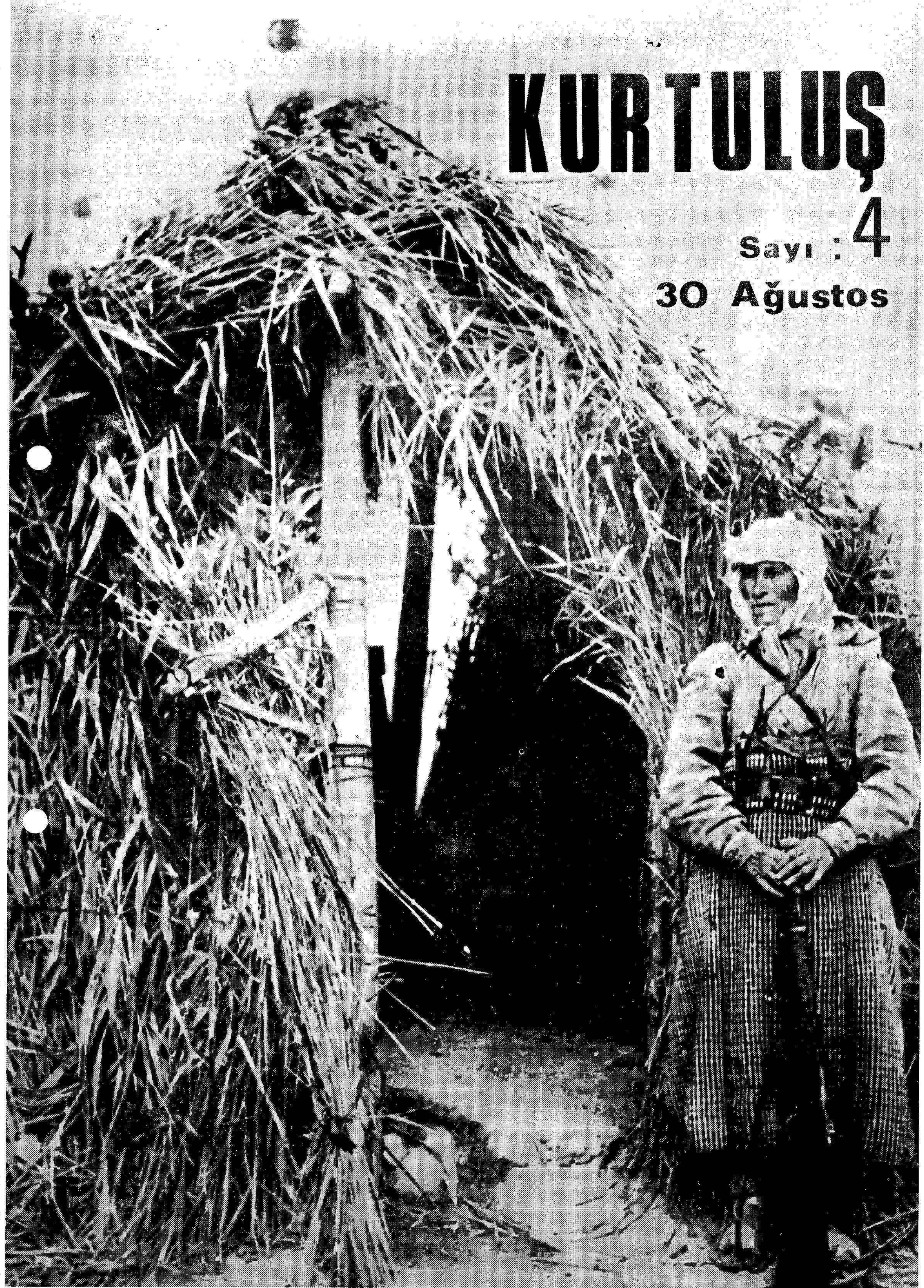

KURTULUŞ
Sayı : 4
30 Ağustos

Kurtuluş Savaşı Destanı -NÂZIM HİKMET-

Hikâye-i Arhave'li İsmail:

Ateşi ve ihaneti gördük.
Ruhumuz fırtınalı,etimiz mütehammil.
Sevgisiz ve ihtirassız çıplak devler değil
inanılmaz zaafları,korkunç kuvvetleriyle,
silahları ve beygirleriyle insanlardı dayanan.
Beygirler çirkindiler
. bakımsızdılar
hasta bir fundalıktan yüksek değillerdi.
Fakat bozkırda kişneyip köpürmeden
sabırlı ve doludizgin koşmasını bilirlerrdi.
İnsanlar uzun asker kaputluydu,
yalnayaktı insanlar...
İnsanların başında kalpak
yüreklerinde keder
yüreklerinde müthiş bir umut vardı..

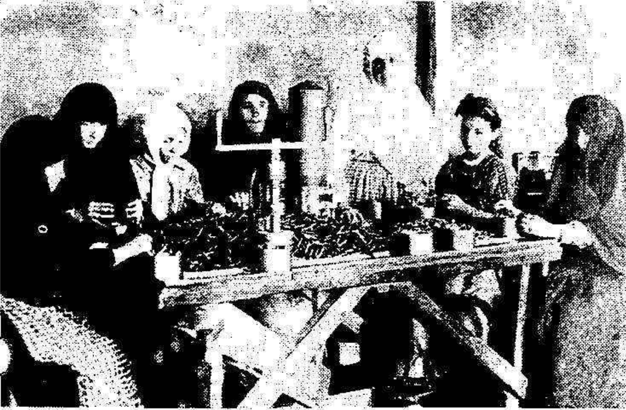

İnsanlar devrilmişti,kedersiz ve ümitsizdiler,
İnsanlar etlerinde kurşun yaralarıyla
köy odalarında unutulmuştular.
Ve orda sargı
deri
ve asker postalları halinde
yan yana,sırt üstü yatıyorlardı.
Koparılmış gibiydi parmakları saplandığı
yerden
eğrilip bükülmüştü
ve avuçlarında toprak ve kan vardı...

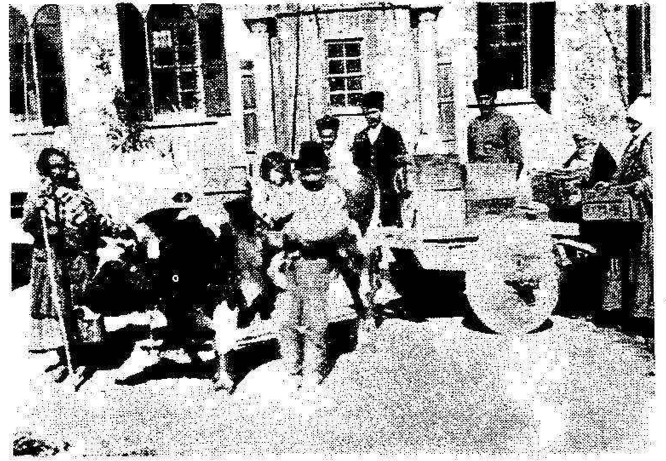
Ve asker kaçakları
korkuları,mavzerleri,çıplak ölü ayaklarıyla
karanlıkta köylerin üstünden geçiyorlardı.
Acıkmıştılar
merhametsizdiler
bedbahttılar.
Şosenin ıssız beyazlığına inip
nal sesleri ve yıldızlarla gelen atlıyı çevirip
ve bolu dağında ekmek bulamadıkları için
deviriyorlardı uçurumlara
şayak,cıgara kâadı,tuz ve sabun yüklü
yaylıları...
Ve çok uzak
çok uzaklardaki İstanbul limanında
gecenin bu geç vakitlerinde
kaçak silah ve asker kaputu yükleyen laz
takaları
hürriyet ve ümit
su ve rüzgardılar.
Onlar suda ve rüzgarda ilk deniz
yolculuğundan beri vardılar.
Tekneleri kestane ağacındandı
üç tondan on tona kadardılar
ve latin yelkenlerin altında
fındık ve tütün getirip
şeker ve zeytinyağı götürürlerrdi.
Şimdi büyük sırlarını götürüyorlardı.
Şimdi denizde bir insan sesinin
ve demirli şileplerin kederini
ve Kabataş açıklarında sallanan
saman kayıklarının fenerlerini
peşlerinde bırakıp
ve karanlık suda düşman taretlerinin
önünden akıp
küçük
kurnaz
ve mağrur
gidiyorlardı Karadenize.
Dümende ve başaltlarında insanlar vardı ki
bunlar
uzun eğri burunlu
ve konuşmayı şehvetle seven insanlardıki
sırtı lacivert hamsilerin ve mısır ekmeğinin
zaferi için
hiç kimseden hiçbir şey beklemezsizin
bir şarkı söyler gibi ölebilirdiler...
....
Karanlıkta kurşuni derisi kırmızıya boyanan
baltabaş gemi
düşman torpitosudun
Ve dalgaların üstünde sallanarak
alev alev
yanan
Şaban Reisin beş tonluk takası...

Kerempe fenerinin yirmi mil açığında
gecenin karanlığında
dalgalar minare boyundaydılar
Ve başları bembeyaz parçalanıp dağılıyordu
Rüzgar:
yıldız-poyraz
Esirleri bordasına alıp
kayboldu düşman torpitosu.
Şaban Reisin teknesi
ateşten direğiyle gömüldü suya.
Arhaveli İsmail bu ölen teknedendi.
Ve şimdi

Kerempe fenerinin açığında
Batan teknenin kayığında
emanetiyle tek başınadır,
fakat yalnız değil:
rüzgarın
bulutların
ve dalgaların kalabalığı
İsmailin etrafında hep bir ağızdan
konuşuyordu.
Arhaveli İsmail
kendi kendine sordu:
"-Emanetimizle varabilecekmiyiz?"
Kendine cevap verdi:
"-Varmamış olmaz."
Gece Tophane rıhtımında
kamacı ustası Bekir Usta ona:
"-Evladım İsmail,"dedi,
"hiç kimseye değil," dedi,
"bu sana emanettir."
Ve Kerempe fenerinde
düşman projektörü dolaşınca takanın
yelkenlerinde
İsmail,reisinden izin isteyip,
"Şaban Reis," deyip,
"Emaneti yerine götürmeliyiz," deyip
atladı takanın patalyasına,
açıldı...

Allah büyük
ama kayık küçük,demiş Yahudi.
İsmail bodoslamadan bir sağnak yedi,
bir sağnak daha
peşinden üç kardeşler.
Ve denizi bıçak atmak kadar iyi
bilmeseydi eğer
alabora olacaktı.
Rüzgar tam kerte yıldıza dönüyor.
Ta karşıda bir kırmızı damla ışık görünüyor:
Sivastapola giden birgeminin
sancak feneri.
Elleri kanayarak
Ismail çekiyor kürekleri.
İsmail rahattır.
Kavgadan
ve emanetinden başka her şeyin haricinde.
İsmail unsurunun içinde.
Emanet:
bir ağır makinalı tüfektir.

Ve İsmailin gözü tutmazsa liman reislerini
ta Ankaraya gidip
onu Kemal Paşanın eline teslim edecektir.

Rüzgar bocalıyor.
Belki karayel gösterecek.
En azından onbeş mil uzaktır en yakın sahil.
Fakat İsmail
ellerine güvenir,
O eller ekmeği,küreklerin sapını,
dümenin yekesini
ve kemeraltında Fotikanın memesini
aynı emniyetle tutarlar.
Rüzgar karayel göstermedi.
Yüz kerte birden atlayıp rüzgar
bir anda bütün ipleri bıçakla kesilmiş gibi
düştü.
İsmail bunu beklemiyordu.
Dalgalar bir müddet daha
yuvarlandılar teknenin altında
sonra deniz dümdüz
ve simsiyah
durdu.
İsmail şaşırıp bıraktı kürekleri.
Ne korkunçtur düşmek kavganın haricine.
Bir ürperme geldi İsmailin içine.
Ve bir balık gibi ürkerek
bir sandal
bir çift kürek
ve durgun
ölü bir deniz şeklinde gördü yalnızlığı
Ve birdenbire
öyle kahrolup duydu ki insansızlığı
elleri yıldılar:
yüklendiler küreklere
Kürekler kırıldılar.

Sular tekneyi açığa sürüklüyor.
Artık hiçbir şey mümkün değil.
Kaldı ölü bir denizin ortasında
kanayan elleri ve emanetiyle İsmail.
İlkönce küfretti.
Sonra elham okumak geldi içinden.
Sonra güldü
eğilip okşadı mübarek emaneti.
Sonra,
Sonra malum olmadı insanlara
Arhaveli İsmail'in akibeti...

İşçiler Koç'u Dize Getirdiler

Ağustos ayı içinde Silahtarağa Demir Döküm Fabrikası işçileri Türkiye'nin bir numaralı para babası, işçinin baş sömürücüsü, emperyalistlerin bir numaralı ortağı Vehbi Koça karşı çetin bir mücadele verdiler. 2300 Demir Döküm işçisi patronun kanunla tesbit edilen askari ücretleri işçilerin kıdemlerini hesaba katmadan uygulamasını ve toplu sözleşmeyi bir sarı sendika olan. Çelik İş sendikasıyla yapmaya kalkmasını protesto için greve geçtiler ve fabrikayı işgal ettiler.

Çelik-İş sendikası işçilerin zorla üye yapıldığı ve fabrikadaki devrimci işçileri takip ettirmek için bir polise kurdurulmuş sarı sendikadan da öteye bir polis sendikasıdır.

Demir Döküm işçileri ise patrondan Devrimci İşçi Konfederasyonuna bağlı Maden-İş sendikasını muhatap almasını ve Toplu Sözleşmeleri Maden-İş sendikasıyla yapmasını istediler. Şimdiye kadar istediği şekilde toplu sözleşmeleri Çelik-İşle imzalayan patron bir türlü işçinin öz sendikası Maden-İş sendikasını muhatap almak istemiyordu. Son zamanlarda hatta Çelik-İş'e kendi dikte ettirdiği toplu sözleşmeleri dahi tatbik etmeyen patron Maden-İş'le toplu sözleşme yapmanın ne demek olduğunu

gayet iyi biliyordu. Patron yalnız işçiyi sömürerek servetine servet katmayı düşünüyordu.

Grevi kırmak için patron, sarı sendikalar ve işbirlikci hükümet harekete geçti. Önce fabrikaya toplum polisi sefk edildi, işçilerin teslim olması beklenildi. İşçilerin yılmadığını gören patron fabrikanın suyunu, elektriğini kesti, işçileri karanlıkta bıraktı. İşçiler bunuda tınmadılar. Hala işçinin pes demediğini gören patron bu sefer işçinin üzerine toplum polisi saldırttı. Ateş açarak, bomba atarak, cop sallayarak saldırıya geçen polise karşı işçiler kendilerini iş aletleri, demir-çelik sopalarla savundular. İşçilerin üzerine polisin ateş açtığını gören etraftaki gece kondularda oturan işçilerin karıları ve çocukları kaldırımdaki taşları sökerek polisi taş yağmuruna tuttular. Polis 60 tane yaralı vererek zor kaçtı.

İşçinin azimli direnişini polis gücüyle kıramıyan patron işçi ve orduyu karşı karşıya getirmeye çalıştı. Fakat muaffak olamadı. Ordu "hakları kabul edilinceye kadar patronu dahi fabrikaya sokmayacağını dair işçilere teminat verdi ve işçilerde fabrikayı orduya teslim ettiler.

İşçinin sonuna kadar direneceğini anlayan patron boyun eğmek zorunda kaldı ve işçinin isteklerini kabul etti.

İlanlarıyla beslediği Babı Ali gazetesi vasıtasıyla kendisini" hayır sever", "işçinin hakkını koruyan" bir patron olarak tanıtan Vehbi Koçun işte gerçek yüzü: İşçiyi sömürü, işçiye baskı ve terör.

Demir Döküm fabrikası işçi kardeşlerimiz kisenin "diş geçiremez" zannettiği Vehbi Koç'a verdikleri başarılı savaşları şunu bize bir kere daha gösterdiki, işçi sınıfı bilinçli ve örgütlü oldugu takdirde diş geçiremiyeceğihiç bir kuvvet yoktur.

Demir-Çelik Fabrikasında Grev Kararı

Karadeniz Demir-Çelik fabrikasında çalışan 5000 e yakın işçi ücretlerine 1 Lira zam yapılması, en aşağı 2 işçinin yönetime katılması ve iş yerindeki şartların düzeltilmesi için gittikleri toplu sözleşmenin netice vermemesi üzerine isteklerini patrona kabul ettirebilmek için grev yapmaya karar aldılar.

Vakti ile tamamen devlet parasıyla kurulmuş olan Ereğli Demir-Çelik fabrikasının hisse senetlerinin büyük bir kısmı 8-

devami sayfa5

Batı Almanyada Antikapitalist Savaş

Ağustos ayı içinde Alman Metal Sanayii Sendikaları Birliği Almanya'da fiatların durmadan yükselmesi karşısında patronlarla umumi bir toplu sözleşmeye gitti. Sendikalar işçi ücretlerine % 14 zam istediler, patronlar ise % 5 zam verebileceklerini söylediler. Bir hafta süren görüşmelerden sonra işçi ücretlerine % 8 zam konulması kararlaştırıldı.

Alman Burjuva gazeteleri bu yüzde sekiz zammı işçilere, patronların büyük bir hediyesi olarak yutturmaya kalktılar. Fakat en aşağı ücretlerine yüzde ondört zam bekleyen işçiler yüzde sekiz zam alındığını duyunca (patronlar bizim sırtımızdan milyonları kazanıyorlar, hisse senedi sahiplerine milyonlarca mark ikramiye dağıtıyorlar, bizim ücretlerimize yüzde ondört zammı azmı gördüler, biz yeniden toplu sözleşme yapılmasını istiyoruz) diye yüzde sekiz zammı protesto ettiler. Sendikaların yeniden toplu sözleşmeğe gitmediğini ve kabul edilmiş zammın tatbik edildiğini gören işçiler işçi temsilcileri önderliğinde greve geçtiler ve patronlara "buyurun işinizi kendiniz yapında bir görelim" dediler. İşçiler patrondan hemen ücretlerine en aşağı saatte elli fenik zam konmasını taleb ettiler. Önce çelik sanayinde başlıyan grev sonra diğer sanayii dallarına ve madan işçilerine sıçradı. Bütün batı Almanyayı baltık denizinden bavyeraya kadar grev sardı. İşçinin mücadelesinde azimli olduğunu gören Sendikalar hemen patronla toplu sözleşmeye oturdular ve işçinin istediklerini patronakabul ettirdiler. Zaten işçinin grevinden korkan patron işçinin istediklerini hemen kabul etmeğe razı oldu.

devami sayfa5

Anadolu Halklarının ZULME Karşı Birliği

DOĞUDA MİTİNGLER

Toprak ağalarının, kompradorların, emperyalistlerin hükümeti olan Ap hükümeti Doğu Anadolu'da yaşayan vatandaşlarımızın açlıktan ve sefaletten kurtulması için hiç bir şey yapmadı. Doğuda hükümetin bu tutumu protesto edilmek için mitingler yapılmaktadır.

Şimdiye kadar dolandırıcı memurların, hırsızların sürgün yatağı olan Doğu Anadolumuza hükümet üvey evlat muamelesi yaptı. Doğu Anadoluda yaşayanvatandaşlarımızında doktora, öğretmene, yola, suya her şeyden önce karnını doyuracak ekmeğe ihtiyacı vardır diye hiç bir hükümet düşünmedi. Yalnız seçim zamanları vatandaşın oyunu almak için onun yanına geldiler.

Geçen sene uzun süren kışta ölümle karşı karşıya kalan doğu Anadolulular bu seneki kış için önceden tedbir alınsın diye hükümeti uyarma mitingleri yaptılar. Hükümet ise bu mitinglerin hiç birine aldırış etmedi. Fakat vatandaşın oyunu koparabilmek için Adalet Partisi utanmadan Doğu Anadoluya oy toplamaya gitti. Doğu Anadolulu vatandaşlarımız ise arka arkaya mitingler yaparak "D o ğ u d a AP' y e o y y o k t u r " kampanyasını açtılar.

Urfa'nın Hilvan ilçesinde Güney Doğu Anadolu Yüksek Öğrenim Gençliği tarafından düzenlenen "a ç l ı k " mitingi, Siverekte düzenlenen "a ç l ı k ve z u l ü m mitingi, Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde eski belediye başkanı Mikayıl Elçin tarafından düzenlenen "ö l ü m " mitinglerinde AP hükümti protesto edildi ve Doğudan Adalet Partisine rey verilmiyecektir denildi.

TERCÜMANLAR 1,2

bastarafı sayfa10

losa telofan ediyor. Bunun üzerine Konsolosta Krone Fabrikası Şefine telofonu açıyor ve Konsolosluk sıfakını kullanarak şeften dolandırıcı M. Zaimoglunu "kovuldu diye değilde isteği üzerine ayrıldı diye çıkışının verilmesini rica ediyor. Şefte telofon eden konsolos diye M.Zaimoğluna "temiz" çıkışını vererek işine son veriyor.

Bir işi olduğu zaman işçiyi odasından kovan konsolosun böyle bir dolandırıcıya canla başla yardım etmek istemesinin sebebi nedir acaba?Herşeyden önce bir telofan konuşmasıyla M.Zaimoğlunun yardımına koşması şunu açıkca göstermektedirki, Konsolos Metin Zaimoğlunun işçiyi dolandırdığını önceden biliyordu ve buna göz yumuyordu.Ve belkide Konsolos Metin Zaimoğlu ile beraber ve ortaklaşa çalışıyorlardı.

Bundan bir sene önce 3 çocuklu bir ananın yüzlerce markını iş bulacağım diye dolandıran ve bundan ders almayarak hala dolandırıcıları koruyan Berlin Konsolosluğunun vazifede kalması Türk Hükümeti için yüz karasıdır. Bu hareketleriyle Konsolos Türk Devletinin dış ülkelerdeki şeref ve itibarını düşürmektedir.ve vazifesinden atınmalı

GREV KARARI

sei teşebbüse satıldı ve bu arada hisse senetlerinin çoğunu Amerikan firmaları satın aldılar.Bu Amerikan firmaları içerisinde de en çok hisse senedine sahip olan Başbakan Süleyman Demirel'in temsilciliğini yaptığı ve Süleyman Demirel'i başbakanlık koltuğuna oturtan MORİSON şirketidir.Bu şirketten dolayı Süleyman Demirel'E "Morison Süleyman" derler. Patronda başbakanlık koltuğundaki adamına güvenerek işçilerin haklı isteklerini reddetti.

İşçilerin almış oldukları grev kararında diretmelerinin oturduğu başbakanlık koltuğu için tehlikeli olduğunu gören başbakan Süleyman Demirel hemen AP hükümetini toplayarak "grev milli güvenliğe aykırıdır gerekçesiyle grevi bir ay erteledi. Esasında milli güvenliğe aykırı olan grev değil Süleyman Demirel'in çıkarlarıdır.

AP hükümetinin bu kararını protesto eden devrimci sendikalar ve Türkiye İşçi Partisi olmuştur. Türk-İş ise AP hükümeti karşısında işçinin hakkını korumaktan aciz olduğunu bir kere daha tutumuyla göstermiştir.

Türkiyenin bir numaralı kompradoru Vehbi Koç'u boyun eğdiren Silahtarağa Demir-Döküm işçileri gibi Ereğli Demir-Çelik işçileri de muhakkak Morisonu ve uşaklarını dize getirecektir. Fakat bunun içinde bütün işçilerin devrimci sendikalarda örgütlenmesi gerekmektedir.

Antikapitalist SAVAŞ

bastarafı sayfa4

Alman hükümeti ekimde Almanyada olacak secimlerin arifesinde işçilerin greve geçmesine kızmış ve„suçu"Alman Kominist partisine yıkmaya çalışmıştır.İşçiler ise Hükümetin ve Almanyadaki büyük gazete patronu Şpringer gastelerinin böyle suçlamalarda bulunmalarına güldüler ve (esas suçlu patronlardır,patronlar milyonları ceplerine indiriyorlar,bize ise ölmeyecek kadar ücret veriyorlar) dediler.Alman Kominist partisi ise yaptığı acıklamada'İşçilerin grevini desteklediğini ve fabrıkalardaki komunist sendikacıların,Komunist işçi temsilcilerinin ve komunist işçilerin antikapitalist mucadelede en ön saflarda bulunması gerektiğini belirtti ve eğer bir komunist bunu yapmıyorsa sınıfına karşı olan görevini tam manasıyla yerine getirmemiş olacaktır, dedi.

Maden ve metal sanayiinde başlayan grevin diğer sanayii dallarınada atlayacağı tahmin edilmektedir.Otobüs,tren ve posta işletmeleri sendikaları yaptıkları açıklamalarda ücretlere istenilen zammın verilmediği takdirde greve gideceklerini belirttiler.

Batı Almanyadaki grev Batı Berlin'ede sıçradı ve Metro-Otosüs biletci ve şoförleri grev yaptılar.Bu Bati Berlinde ki "ilk grev" olması bakımından önemlidir.

niçin bakanlık müdafaasını danıştaya göndermiyor ?

Dokuz öğrencinin bursunu milli eğitim bakanlığı"bu öğrenciler memleket için zararlı faaliyetlerde bulunuyorlar"iddiasıyla kesmişti.(Bu konuda geçen sayımızda geniş haber vermiştik.)Öğreciler ise yaptıkları faaliyetlerin kanunlara aykırı olmadıgını ve bilhassa bu faaliyetlerin memleketinin kalkınmasını,ilerlemesini isteyen her Turk gencinin yapmak zorunda oldugu faaliyetler olduğunu söyleyerek bakanlığın kararı aleyhinde Danıştaya iptal davası ve mahkemeyede tazminat davası açmışlardır.Bu durum karşısında şaşıran bakanlık foyasının meydana çıkacağını anladığından mahkemeye ifadesini vermemekte ve durmadan ertelemektedir. Fakat bakanlığı adil Turk mahkemeleri er-geç suçlu sandalyesine oturtacaktır.Türk hukumetinin bu yasa dışı davranışını butun Turk ve Alman öğrenci birlikleri ve sendikaları şiddetle protesto etmişlerdir.Ayrıca Alman hükümeti öğrencilere burs vermiştir.
Hepsinin derslerigayet iyi olan bu öğrenciler Türk Halkını sömüren vememleketimizin kalkınmasını önleyen Emperyalizme ve onun yerli ortaklarına karşı mücadelede azimli olduklarını bildirmişlerdir.

'utanmaz adam, A.R.Özgüç

Utanmaz Adam'ı ben yıllarca öncesi koltuk altıma kıstırdıgım kitaplarımla Kent okuluna giderken görmüştüm caminin duvarına kabahatını ederken. Utanmaz kelimesini de o zamanlar duydum ilk defa,yaşlıca bir anadan.O,yüzünü Cami duvarına çevirmiş kabahat eden adama Utanmaz derken.Aradan yıllar yılı geçti,görmemiştim o Utanmaz adamı.Utanmaz kelimesinide duymadım bu arada hiç...
Berlindeki ilerici yurtdaşların yayınladıkları Kurtuluş dergisinde sol kolunuza bağlanmış bir Nazi bandı ile fotoğrafınızı görünce tekrar tanıdım sizi Utanmaz Adam.Ve hatırladım o yıllar öncesi duyupta sözlüklerde dahi karşılığını bulamadıgım yaşlı ananın söylediği o iki kelimelik Utanmaz cümlesini.
İkinci Dünya savaşı sıralarında kollarına sizin bağladığınız bandlardan birer tane takarak insan avına çıkan canilerde yaptıkları işlerden hiç utanmıyorlardı o zamanlar.Ama,bu gün onların geride bıraktıkları altmış milyon insan sizin kolunuzdaki bandı görünce,değil utanmamak nefret ediyor açık açık.Siz o cani damgasına bürünerek etrafınızdakileri" o zamanın canileri gibi"korkutacağınızı zannetdiğiniz için utanmak değil,iftihar ediyorsunuzdur muhakkak.Geçti efendizade, geçti o günler...Sizin heveslendiğiniz o devir tam yirmi beş yıl önceydi. O zamanların insanları biraz daha bilgisiz,budala ve korkak idiler.Ama şimdikiler,o kadar gözleri açık,bilgili ve cesaretli ki bir de birbirlerine bağlılıkları var son derece,efendi...
İbadet duvarından sonra,irfan duvarını da kirletmek üzere.Şubat ortalarında Berline kadar gelerek buradaki talebelere bir göz dağı vermek istemiştiniz. Ama buradaki ilerici gençler sizin isteklerinize hayır diyerek birlik salonlarının kapılarını dahi yüzünüze kapatmışlardı.Şansınız yaver gitdi de müritlerinizin güç bela bulabildiği bir anahtarla açılan bir kapıdan içeri girip -fetvanızı-verebilmiştiniz.Olay'ı yazan Türk gazetesine,tekzip üzerine tekzip gönderip yalanlamıştınız Utanmaz adam.
Ne demiştiniz Berlindeki -fetvanızda-! "Benim sizlerle yapmak istediğim bu toplantıyı Berlin Türk Öğrenci Birliği yöneticileri engellemişlerdir.Elimdeki mevzuata göre Devlet memurunun görevini güçleştirenler hakkında takibat açılması gerektiği yazılıdır.Ben bu arkadaşlarınız hakkında gerekli işlemin yapılarak cezalandırılmaları için ilgililere baş vuracağım "Unuttunuz mu bu sözlerinizi be Utanmaz Adam...?
Milyonlarca Türk çocuğu öğrenim aşkıyla ilk okulun merdivenlerinden yukarıya doğru ilk tırmanışında büyük önderin büyük portresini ve altında"Türküm,Doğruyum,Çalışkanım"kelimesini görür?O büyük insanın cesameti ile üç kelikelik söylevini kalbine sindirerek ulusun kalkınmasında katkıda bulunmak üzere girdiği dersanede Atanın yardımcıları ilerici öğretmenlerden Türklüğü,Doğruluğu ve Çalışkanlığı öğrenir.Siz Utanmaz Adamın ben doğruluğunu görmediğim için Türklüğü ile Çalışkanlığından-da şüphe ederim.

Eğer siz doğru bir adam olsaydınız gerçek olan olayları yalanlamazdınız.
Eğer siz hakiki bir Türk olsaydınız,öğrenim merdivenlerinin son basamağına gelmiş Türk gençlerinin öğreniminin durdurulmasına sebep olmazdınız.

Eğer siz çalışkan bir Türk öğretmeni olsaydınız,Maarifteki görevinizi yurt dışında değilde,Anadolunun göbeğindeki köylere gidip ilim aşkıyla kıvranan yavrucukları yetiştirirdiniz U t a n m a z A d a m ....

Kamil Yaman

Çivileme

Bülent Ecevitin ihanetinden sonra CHP büyükleri arasında kalmış olan tek namuslu reformcu Prof. Muammer Aksoy da CHP den istifa etti. Bu "ortanın solu" politikasının resmen iflasıdır.

Aydınlık sağ oportünistleri,artık açıkça TİPe cephe aldılar.Kendi(!) "Milli Demokratik Cephelerinde TİP e yer vermiyeceklerini açıklıyor ve seçimlerde TİP e karşı bağımsız adayları destekliyorlar.

Oportünistler,dergileri Aydınlık'ta devrimci Avrupa Türk Toplumcular Federasyonuna "oportünist" dediler !

Devrimci Şadi Alkılıç "Türkiyeyi Sosyalizm kalkındırır" dediği için hapislerde çürümektedir.Provakatör eskisi Mihri Belli ise Bir konferansından dolayı açılan davasında "Ben sosyalizmin propagandasını yapmam !" dediği için bir ay önce beraat etmişti.

Büyük çoğunluğu;henüz küçük burjuvalıktan kendini kurtaramamış,öğrencilerden meydana gelen ve küçük burjuva örgütlerinden başka hiçbiryere sızamayan Aydınlık,Türk Solu sağ oportünistleri,hala utanmadan kendilerine "Proleter Devrimci" adını veriyorlar.

Anadolu Halkına 400 Yıl Sonra Hâlâ Hızır Paşa Zulmü

Yürü bre Hızır Paşa
Senin de çarkın kırılır
Güvendiğ padişahın
O da bir gün devrilir!

Bundan tam dörtyüz yıl önce bir halk ozanı, Ceberrut Osmanlı yönetiminin halk düşmanı zalimlerine böyle meydan okuyordu.

Pir Sultan Abdal, bir Alevi ozanıydı. 16. Yüzyıl'da Sıvas'ın Banaz köyünde doğmuştu. Asıl adı Haydar'dı. Kanuni döneminde ceberrut Osmanlı idaresine başkaldırmış, Padişah'ın mutemet adamı Hızır Paşa tarafından yakanalanarak idam ettirilmişti. Ama idam edilmekle Pir Sultan Abdal'ın ismi, mücadelesi ve şiirleri unutulmamış, aksine günden güne büyüyen bir efsane halinde sadece Alevilerin değil, tüm ezilen Anadolu halklarının gözünde zulme karşı savaş bayrağı olmuştu. Pir Sultan Abdal şiirlerini duru halk diliyle ve coşkun bir lirizmle söylediği için deyişleri dillerden düşmemişti.

Nasıl bir Şeyh Bedrettin'in unutulması mümkün değilse, Pir Sultan Abdal'ın da unutulması mümkün değildi. Zira aradan yüzyıllar geçmiş, fakat mazlum Anadolu halklarına karşı bürokrasinin zulmü, baskısı değişmemişti. Yüzyıllarca Bâbıâli'de, daha sonra da Ankara'da üstlenen zorba bürokrasi kitleleri ezdikçe, sömürdükçe, milyonlarca insan yaşama ve dayanma güçlerini bu tarihin sonsuzluğunda ışıl ışıl pırıldayan kahramanlara sarılmakta bulmuşlardır.

İşte geçen hafta önce Elazığ'da, daha sonra da Tunceli'de patlak veren kanlı olaylar, Pir Sultan Abdal döneminden beri Anadolu'da halka zulüm babında hiçbir şeyin değişmediğini bir kez daha ortaya koymuştur. Garip tecelli, Elazığ ve Tunceli olaylarının da kahramanı, yine vücudu dörtyüz yıl önce ortadan kaldırılan Pir Sultan Abdal'dır.

Genç tiyatro yazarı Erol Toy, bu halk kahramanı ve ozanının hayatını ve mücadelesini günümüzde canlandırmak üzere «Pir Sultan Abdal» adında bir oyun yazmış ve Ankara'da Halk Oyuncuları tarafından sahneye konulan oyun tahminlerin üzerinde bir ilgi görmüştür.

Başkentte ve bütün devlet ricalinin gözleri önünde oynanan oyuna hiçbir müdahale olmamıştır. Ne zaman ki Pir Sultan Abdal, Halk Oyuncuları tarafından Anadolu'da turneye çıkartılmıştır, işte o zaman iktidarın kölesi bürokratlar birer Hızır Paşa kesilerek genç sanatçıların karşısına dikilmişler, «Olmaz» demişlerdir. Demişlerdir, çünkü Ankara'da burjuva muhitlerinde bir sanat gösterisi sefalet ve zulüm altında yaşadığı telakki edilen oyunun, halkın nüfusunun çoğunluğunu alevilerin teşkil ettiği Doğu Anadolu'da daha başka etkiler uyandıracağını, halkı daha bir bilinçlendireceğini bilmekte, temsil ettikleri sınıfların durumlarının biraz daha sarsılacağını farketmektedirler. Esasen kendilerine devletin yüksek güvenlik örgütlerinden bu yolda emirler verilmiştir. «Ne yapın yapın, Pir Sultan Abdal'ı Doğu Anadolu'da temsil ettirmeyin!» denilmiştir.

Bu emri sadakatle yerine getiren ilk bürokrat, Elazığ Valisi olmuştur. Bir yandan olağanüstü polis tedbirleri alınırken, öte yandan alevi olmayan vatandaşlar kışkırtılarak Halk Oyuncuları'nın üzerine saldırtılmıştır.

Aynı tertip daha sonra Tunceli'de tezgahlanmak istenmiştir. Halk Oyuncuları, Pir Sultan Abdal'ı temsil etmek üzere Tepebaşı Sineması'nı kiralamışlardır. Oyun hazırlıkları yapılırken Tunceli Valisi Erol Yavuz duruma müdahale ederek, «Bu oyunu temsil etmenize izin veremem. Oyun alevilik konusunu işlemektedir. Oynanırsa, alevilerle sünniler arasında çatışma olur» demiştir.

Vali'nin nasıl bir tertibe âlet olduğu, daha şu sözlerde sırıtmaktadır. Zira, Tunceli mezhep bakımından ayrı bir özellik taşımaktadır. Tunceli halkının hemen tamamı alevidir ve böyle bir mezhep çatışmasının çıkmasına imkan yoktur.

Bu tertip ve müdahale karşısında Halk Oyuncuları derhal İçişleri Bakanı Ragıp Üner'e bir yıldırım telgraf çekerek durumu bildirmişlerdir. Bakanın Halk Oyuncularına izin vermesine rağmen, bazı resmi gizli örgütlerden alınan talimata uyan Vali yasaklamada ısrar etmiştir.

Bu arada oyuna büyük ilgi gösteren halk satışa çıkartılan biletleri kapışmış ve akşam üzeri sinemanın önünde içeriye girmek üzere toplanmaya başlamıştır. Ne var ki, içeri girmelerine imkan yoktur. Çünkü, oyun saatinden çok önce Vali'nin emriyle polis kuvvetleri sinemanın önünü tamamen kapatmışlar, barikatlar kurmuşlardır.

Bu müdahale karşısında, oyunu seyretmeye gelenlerden biri olan TİP Tunceli İl Başkanı Ali Gültekin, polislere neden böyle hareket ettiklerini sormuştur. Polislerin cevabı ise, hareketlerinin gerekçesini açıklamak yerine, Ali Gültekin'i sille tokat alaşağı etmek olmuştur. Polisin bu zorbalığı karşısında halk birdenbire galeyana gelmiş ve Ali Gültekin'i polislerin elinden almak istemiştir. Vahim bir olay çıkmaması için TİP'in Tunceli aday adayı Kemal Burkay halkı yatıştırmaya çalışmış, «Sakin olun, ben Vali ile görüşeceğim» demiştir. Aynı zamanda bir hukukçu olan Kemal Burkay'ın bu kanuni davranışına da polisin mukabelesi, arkasında koşup kendisini yere yıkmak, yerlerde karakola doğru küfür, tekme, tokatla sürüklemek şeklinde tezahür etmiştir.

Emniyet Müdürü ve Vali'nin içeride hazır beklediği emniyet merkezine götürülen Kemal Burkay'a orada çeşitli işkenceler yapılmış, dayak atılmıştır. Bu kanunsuzluklar olurken dahi halk fiili bir müdahalede bulunmamış, sadece bağırarak Burkay'ın serbest bırakılmasını istemiştir. Ancak aradan bir saat geçtiği halde Burkay'ın serbest bırakılmaması ve içeriden işkencenin etkisiyle yükselen bağırtıların artması üzerine Tunceli'nin yiğit gençlerinden Mehmet Doğan Kılan, elinde bayrakla ön safa geçmiş ve yüksek sesle bağırarak Burkay'ın serbest bırakılmasını istemiştir. Öteden beri halkı polis zulmüne karşı savunmakla şöhret yapan ve halk tarafından çok sevilen Mehmet Kılan'ın bu isteğine, bizzat Emniyet Müdürü balkondan tabancasını ateşleyerek cevap vermiştir. Hiçbir suçu bulunmayan Mehmet Doğan Kılan emniyet müdürünün tabancasından çıkan kurşunlardan biriyle alnından vurularak kanlar içinde yere yıkılmıştır.

Evet, bütün bunlar, Hızır Paşa'dan tam dörtyüz yıl sonra, anayasa teminatı (!) altındaki Türkiye'de olmuştur.

Ve Tunceli'nin iktidar kölesi valisi hâlâ Halk Oyuncuları'nı ve halkı suçlamağa çalışmakta, bir numaralı mücrim Emniyet Müdürü moral istirahati yapmakta ve Süleyman iktidarı da binbir safsata ile olayı kedi pisliğini örter gibi örtmeğe çabalamaktadır.

Ama ne denli örtbas edilirse edilsin, halk bu Hızırpaşa Zulmü'nün farkındadır ve Pir Sultan Abdal'ın dörtyüz yıl önce söylediği şu dörtlük hâlâ unutulmamıştır:

Kalkın canlar bir olalım
Münkire kılıç çalalım
Yoksulun hakkın alalım
Tevekkel tü taal Allah

Kaatil Papaz

İkinci Cihan Savaşı sırasında Hitler'in ordularında subay olan Deffreger, İtalyada, Filetto'da faşizme karşı direnen bir köyü yola getirmek için, aralarında kadın ve çocuklar da bulunan 17 günahsız insanı kurşuna dizdirmişti. Bu faşist canavar bugün Güney Almanyanın Başpiskoposu mevkiindedir. Yani Güney Almanyadaki katoliklerin en büyük dinadamıdır. Cinayeti ortaya çıkmasına rağmen Kaatil Başpiskopos hala binlerce Katoliğin "örnek alacakları dini lider" olarak kilisede vaaz vermektedir.

Bu durum dünyadaki bütün vicdan sahibi Katolikler tarafından da nefretle karşılanmıştır.

NURCULAR kiliselerde toplanıyorlar

Berlindeki Türk İşçilerinin uyanışından telaşa düşen Nurcular, GraserPlats Katolik kilisesinde toplantı yaptılar.

Nurcuların başkanı olan ve Türk vatandaşlığından atılmış bulunan Abdül-Muhsin El-Kenavi isimli birisi, Berlindeki mukaddesatçı Kültür veYardımlaşma Derneğiyle anlaşarak "Güçbirliği" adı altında yeni bir örgüt meydana getirmiştir. (Berlin Başkonsolosu da, açıkçaAtatürk Devrimlerine karşı olan bu örgütü resmen desteklemektedir.)

Graser Platz kilisesinde toplanan Nurcu Güçbirliği, Türk Toplumcular Ocağının 69 Mark Haracı protestosuna karşı çıkarak, şu bildiriyle emperyalistlere bağlılıklarını belirtmişlerdir:

> Gaye, yaramızdan kan emen sinekleri yok etmek değil, yarayı tedavi etmektir.

Hem içinde yurdumuzun düşmanlarına karşı mücadele etmiyeceklerini itirafettikleri bu bildiri, ve toplantı yerinin bir Kilise olması, bu kendini bilmezlerin ne din-iman ve nede millet-vatantanımadıklarını, bütün gayalerinin Amerikalı ve İngiliz Emperyalist efendilerine hizmet olduğunu ortaya koymaktadır.

İFTİRAYA UĞRAYAN Türk doktoru!

Bir mağazadan aldığı kıravatı değiştirmek üzere geri götüren çok muhterem bir Türk doktorunu satıcı kadın şirkefçe hırsızlıkla itham etmiş ve polis çağırmaya kalkmıştır. Beklemediği bu duruma sinirlenen doktor kalb krizi geçirip ölmüştür.

Alman basını ise bunu bir Türk Doktoru kravat çalarken öldü diye vermiştir.

Bu iğrenç haberi protesto etmek için konsolosluğa giden doktorun yeğenini konsolos bu benim vazifem değildir diğe kovmuştur. Konsolosluğa soruyoruz, vazifesi nedir.?

balta

KONSOLOSU ARAYAN ÖLÜ

Ölüm mukadderdir. Ölüm Allahın emridir, deriz. Allah gecinden versin deriz. Çünkü ölüm geride kalanlar için acıdır, hele yabancı diyarlarda olursa ölümün acılığı dahada dayanılmaz bir hal alır.

Avrupa işçi pazarlarına satılan biz Türk işçilerinin bitmez tükenmez dertlerinin en başında hastahane soğuk depolarında kalan ve kaldıkcada çürüyen cesetler gelir. Defni alakasızlıktan haftalarca geciken cenazeler gelir.

Envayi çeşit dalaverelerle ve dalavereli kanunlarıyle elimizden paralarımızı alan Hükümet ve onun temsilcileri bir işçi kardeşimiz öldüğü zaman acaba neden omuz silker geçerler. Acaba nedir bunun nedeni?

Bir damgaya 69 Mark alan bu soyguncu çetesinden sorarız: Neden ölülerimizle ilgilenmez, omuz silker geçersiniz? Çünkü o ölmüştür ondan döviz gelmez yani onu soyamassınız artık.

Yüzlerce cenazeden bir tanesinin hikayesini anlatayım size; aslında anlatacağım diğer cenazelerin durumuda bu anlatacağım cenazenin durumundan pek farklı değildir.

Bir Türk kadın işçisi Berlin Üniversitesi hastahanesinde ölüyor. Burada kimsesi olmadığı için arayanı soranı olmuyor. Resmi makamların tutumu ise herkesçe malum. Ceset soğuk hava deposunda uzun müddet kalıyor, sahibi aranıyor fakat çıkmıyor. Bunun üzerine ceset 112 Tıp talebesi tarafından üzerinde deneme yapılmak üzere parçalanıyor ve her talebe kendi dersiyle ilgili ceset parçasını çalıştığı labratuarda üzerinde inceleme yapmak için ufak parçalara ayırıyor ve talebelerin ceset üzerindeki tıbbi çalışmaları devam ederken ölen kadının bir tanıdık iş arkadaşı hastahaneye ziyarete geliyor. Hastanın epey zamandır öldüğünü öğrenince fabrıkadaki arkadaşlarına söylüyor, işçiler arasında para toplanıyor ve cenazeyi kaldırmak üzere hastahaneye geliniyor. Geliniyor ama ortada ceset yok. Hastahane ilgilileri bu durum karşısında şaşırıyorlar ve neticede talebelerin labratuarlarındaki ceset parçaları tekrar toplattırılarak bir tabuta konarak cenazeyi almaya gelenlere teslim ediliyor.

Bu günlerde Türkiyeye varacak olan cenazenin yakınları ve çocukları cenazenin son bir defa yüzünü görmek isterlerse Sayın Berlin konsolosluğu ölenin yakınlarına ne cevap verecektir acaba.?

Ho Şi Min öldü

Emperyalistlerin jandarması Amerikayı dize getiren kahraman Vietnam halkının önderi ve Demokratik Vietnam Cumhuriyetinin Cumhurbaşkanı HO Şİ MİN 79 yaşında hayata gözlerini yumdu.

Emperyalizme karşı savaşan bütün ezilen halkların bayrağı haline gelmiş olan HO Şİ MİN'in ölümü bütün dünyada üzüntüyle karşılandı. Demokratik Vietnam Cumhuriyetinde ve Kuba Sosyalist Cumhuriyetinde bir hafta matem ilan edildi. Bütün Dünyadaki devrimci parti ve hükümet ileri gelenleri büyük devrimcinin cenaze merasimine katıldı.

HO Şİ MİN vasiyetnamesinde, Amerikanın kesin yenilgisine ve Güney Vietnamın kurtuluşuna olan inancını belirterek, ezilmiş halklara anti emperyalist savaşlarında başarılar dilemekte ve dünya sosyalist sistemi içindeki anlaşmazlıkların kendisini çok üzdüğü, bir an evvel Sosyalistlerin emperyalizme karşı birleşmelerinin gerektiğini acıklamaktadır.

Sosyalist Sistemde Anlaşmaya Doğru

HO Şİ MİN'in cenaze merasimine katılmış olan Sovyet Soslalist Cumhuriyetleri Birliği başkanı Aleksei Kosigin dönüşünde Pekin'e uğrayarak Cin Halk Cumhuriyeti başkanı Çu en Lay ile bir görüşme yapmıştır. Sosyalist sistem içindeki anlaşmazlıkların çözümü konusunun incelendiği bu görüşme çok olumlu geçmiş; toplantıdan sonra hem Pekin radyosu, hemde sovyet haber ajansı Tass buluşmanın çok samimi geçtiğini açıklamışlardır.

Emperyalistler MESCİD-ÜL AKSA'yı Ateşe Verdiler

İslam Dünyasının en büyük üç camisinden biri olan Kudüsteki ünlü MESCİD-ÜL AKSA 21 Ağustosta yakılmıştır. Olay müslüman Kudüs halkı arasında büyük bir tepki yaratmış, şehri işgal altında tutan İsrail ordusu olayı protesto eden Araplara ateş acmıştır. Olay bütün dünyadaki dini cevrelerde nefretle karşılanmıştır, birçok hrıstiyan din amanları bile bunun sadece müslümanlara değil inanç sahibi bütün insanlara bir hakaret olduğunu acıklamışlardır. Mısır (Birleşik Arap Cumhuriyeti) Cumhur başkanı Nasır Mısırdaki Yahudilere hiç bir zaman en ufak bir dini baskının yapılmamış hiç bir sinagona bugüne dek böyle bir hakarette bulunulmamış olduğunu hatırlatarak İsraili protesto etmiştir. Suudi Arabistan kırallığı da bu olay üzerine İsraile karşı nihayet harp ilan etmiştir.

ho şi min

Ho Şi Min bütün ömrü boyunca sosyalizm uğruna, ezilen halkların kurtuluşu uğruna savaşmış bir devrimcidir.

Daha sekiz yaşında Vietnam'a girmiş olan Japonlara karşı savaşan gerillalara haberci olarak hizmet etmişti.

Gençliğinde Fransaya giderek orada Fransız emperyalizmine karşı savaştı. Fransız Komünist Partisinin kuruluşuna katıldı.

Leninin ölümü üzerine Moskovaya giderek Leninin naaşının başında nöbet tuttu.

Memleketine dönünce "Hindiçini Komünist Partisi" ni kurdu. Bu parti daha sonra gelişerek bugünkü "Vietnam Komünist Partisi" haline geldi.

Fransaya karşı Vietnamın antiemperyalist savaşını yönetti.

Fransızların Vietnamdan atılmaları üzerine Vietnam Demokratik Cumhuriyetinin (Kuzey Vietnamın) Cumhurbaşkanı oldu.

Güney Vietnamda ise Fransızlardan boşalan yeri Amerikalılar işgal etti. Daha sonra Amerikalılar saldırılarını genişleterek (Kuzey) Vietnam Demokratik Cumhuriyetini de bombalamağa başladılar.

Vietnam halkı hem kuzeyde, hem de güneyde Amerikan emperyalizmine karşı memleketlerinin istiklalini korumak için canla başla savaştı ve savaşmaktadır.

Ho Şi Min işte böyle bir savaşın bayrağı haline gelmiş bir kişidir.

Libya Arap Cumhuriyeti

Afrıkanın en büyük İslam Devletlerinden biri olan Libya da geçtiğimiz ay içinde ilerici subaylar Kıralı tahtan indirerek Cumhuriyeti ilan etmişlerdir. Devrimin emperyalizme karşı olduğunu emperyalis sömürünün sona ereceğini ve Libyada Sosyalizmin kurulacağını radyoda acıklamışlardır.

Devrim Komitesinin ilk yaptığı iş işçi ücretlerine yüzde yüz zam ve fiatları dondurmak olmuştur. Şimdiye kadar 40 libya Lirası olan ortalama işçi ücreti, 80 Libya lirasına cıkarılmıştır. Ücret artışlarının pahallılığa sebep olmasını önlemek içinde bütün fiatlar dondurulmuş ve fiatlara zam yapanlara ağır cezalar konmuştur.

Dünya petrol istihsalinin yüzde otuzunu cıkaran Libyada anti emperyalist bir devletin kurulması emperyalistleri sonderece telaşlandırmıştır.

İŞÇİYİ DOLANDIRAN Tercümanlar

Balkan Boks Şampiyonasında TÜRK MİLLİ TAKIMI takım olarak üçüncü geldi.

İzmir Altay takımıyla, Alman Demokratik Cumhuriyetinden Carl-Zeiss-Jena takımı Jena da karşılaştılar. Maçta Jena Stein'ın attığı golle 1-0 galip geldi. Maç Demokratik Almanya televizyonunda gösterildiği için Almanyadaki Türk işçiler maçı seyredebildiler

---

GALATASARAY ın iskoç Belfast ile İstanbulda yaptığı maçta GS 2-0 galip geldi.

1. Tercüman Metin Zaimoğlu

Konsolos Dolandırıcıları Koruyor

Geçen sayımızda Tercüman Metin Zaimoğlunun işçiyi dolandırdığından dolayı çalıştığı Krone fabrikasından atıldığını, sonra Siemens'te tekrar işe tercüman olarak başladığını ve oradanda kovulduğunu yazmıştık. Normal olarak bir fabrikadan kovulan bir tercüman ikinci bir fabrikaya tercüman olarak giremez. Nasıl olduda Metin Zaimoğlu bunu yaptı ?

[K]rone fabrikası Metin Zaimoğlunun işçiyi dolandırdığını anlayınca hemen "fabrikadan kovuldu" diye Tercüman Metinin kağıtlarını hazırlıyor Bunun ne demek olduğunu bilen M.Zaimoğlu derhal konso-

2. Tercüman Turgut YÖRÜK

Hava Alanında İşçi Hırsızlığı...

Berlin'deki AEG fabrikası tercümanı Turgut Yörük Berlin ucak Alanında i ş ç i h ı r s ı z l ı ğ ı yapmaktadır. Turgut Yörük Berlin'deki diğer fabrikalara Türkiye'den yeni çalışmaya gelen işçileri uçak alanında karşılayarak onlara "siz benim fabrikanın işçisisiniz, ben sizin tercümanınızım" diyor ve onları uşaklık ettiği AEG fabrikasına götürüyor. AEG fabrikası Türk işçilerine az ücret vermekle tannınan bir firmadır. Çoğunun ücreti yüksek olan ve makina işçisi olarak diğer firmalara gelen bu işçileri AEG fabrikası düşük ücretli transtort işlerinde çalışmaya zorlamaktadır. İşçiler daha etraflarına bakmadan hemen önlerine yeni kağıtlar konulmakta ve imzalattırılmaktadır. Çalıştıkları fabrikanın AEG olduğunu anlayan işçiler Tercüman Turgut Yörük'ün yakasına yapışıp "sen bizi buraya sattın, biz başka fabrikaya gelmiştik ver bizim mukavelelerimizi geriye" demişlerdir. Tercüman Turgut Yörük ise İşçileri "uslu uslu çalışın, benim dediğimi yapın, yapmassanız yarın sizi uçağa bindirir, Türkiye'ye geriye yollarım " diye korkutmaya kalkmıştır. Ellerine ilk ay 400 mark geçen işçiler şefe çıkarak lisan bilmediklerinden Türkce olarak "bu parayla insan ne yaşar ne de geçinir" demişler ve parayı şefin önüne atmışlardır. İşçilerin bu yaptığını anlayamayan şef tercümanı çağırmış ve tercümana "bunlar ne diyorlar, tercüme et" demiştir. Tercüman Turguta işçiler" sor bakalım şefe, şef bu kadar parayla bir ay geçinebiliyor mu? Ayrıca senin bizi buraya sattığını da söyle" demişlerdir. Turgutla şef bir müddet kendi aralarında almanca konuştuktan sonra işçilere ücretlerinin artacağı vaadedilmiş ve işlerine dönmeleri söylenmiştir. Fakat işçilerin ücretleri yinede artmamıştır. Sonradan öğrenildiğine göre Turgut Yörük işçilerin söylediklerini şefe doğru olarak anlatmamıştır. Bu konuda konuştuğumuz bir işçi arkadaşımız şöyle demektedir: "Tercüman söylediklerimizi doğru dürüst şefe anlatsa kaç para ederki, Tercüman Turgut şefle anlaşmıştır, beraber çalışıyorlar, kendisini almanlara satmıştır, damarında bir damla Türk kanı kalmamış artık."

Okuyucu Mektubu

OY HAKKI İSTİYORUZ

Gün geçtikçe Genel seçimlerimiz yaklaşıyor. Ve biz yabancı ülkelerde çalışmak zorunda kalan Türk Vatandaşları "Acaba bu seçim iktidarımız efendimiz seçimlere katılmamıza müsaade buyururlar mı?" diye ellerimiz böğrümüzde bekliyoruz.

Ama "iktidarımız efendimiz" hiç oralı değil. Yürüttükleri hatalı iktisadi politika yüzünden yurtta işsiz kalan ;açlık yürüyüşleri, mitingler, protestolarlla, ve hele hele 4 yılda bir muhtaç oldukları oylarımızla "Huzuru bozmayalım" diye (daha doğrusu başımızdaki beyefendilerin huzuru bozulmasın diye) yadellere çalışmaya gönderilen bizler; yabancı memleketlerin kapitalistleri tarafından her görülen, hakları yenen bizler, bu gidişle Türkiyede seçimlerin yapıldığını gene gazetelerden öğreneceğiz.

Peki hani, nerde bizim vatandaşlık hakkımız? Biz yurt dışındaki 200 bin Türk, Türkiye Cumhuriyetinin vatandaşı değil miyiz ? Yarın bizi idare edecek olan devleti biz seçmiyecek miyiz? Ortalama 30 bin seçmene bir mebus düştüğüne göre, meclise girecek olan 7 mebus bizi temsilen girecek. Bizi temsil edecek olan bu 7 kişiyi bizim seçmemiz gerekmez mi?

Fransada, Amerikada, Almanyada seçim olduğu zaman, yurtları dışında bulunan Fransızlar, Amerikalılar Almanlar bağlı oldukları konsoloslüklara giderek, oradaki oy sandıklarına oylarını atarlar, seçime katılırlar. İtalyada seçimler olunca, İtalyan hükümeti özsel izinler çıkarılmasını sağlamakta, bedava trenler tahsis etmekte ve yurt dışında çalışan İtalyanlara seçimlere katılma imkanını vermektedir.

Ya bizim hükümetimiz? O da parlak nutuklarla bizi yabancı ülkelere ihraç etmekte, ve bir numaralı vatandaşlık hakkımızı, seçimlere katılma hakkımızı elimizden almaya kalkmaktadır.

Ali UZ

K U R T U L U Ş - onbeş günlük i ş ç i g a z e t e s i - sayı 4
Sahibi : Türk Toplumcular Ocagı Mesul Müdür : İlhan Bayer
Yazışma Adresi : Kurtuluş - TTO 1-Berlin-10, Olbers str. 4
Fiatı : 60 kuruş - 20 pfennig Yıllık Abone : 20 TL. - 6 DM